



เมณฑกเศรฐ์
ผู้ใจบุญ (๑)

บุญทั้งหลาย

เป็นที่พึงของสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลก



เมธชกเศรษฐี ผู้ใจบุญ (๑)

๓๘๘

พระลัมมาลัมพุทธเจ้าได้เข้าถึง และเป็นอันหนึ่งอันเดียว กับกายธรรมอรหัต เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว ผู้บริสุทธิ์ หลุดพ้นแล้วจากอัสวกิเลส กิจที่จะทำยิ่งกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว ในฐานะ ที่พวกเราเป็นสาวกของพระพุทธองค์ ควรจะต้องดำเนิน รอยตามพระองค์ โดยใช้วันเวลาที่เหลืออยู่อย่างจำกัดนี้ สร้างบารมีทำความดีให้มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ เพราะเรา ยังมีกิจที่จะต้องทำให้รู้แจ้งให้ได้ว่า เราเกิดมาจากไหน มาทำไม อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต และจะไปสู่เป้าหมายนั้น ได้อย่างไร ดังนั้นทุกท่านจึงควรหมั่นฝึกฝนอบรมจิตใจให้หยุดนิ่ง จนกระทั่งเข้าไปถึงผู้รู้แจ้งภายในคือ พระธรรมกายให้ได้

พระลัมมาลัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย ชาดก ว่า

“บุญทานิ ปรโลกสมิ ปติฏฐา โหนติ ปาณินิ

บุญทั้งหลายเป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์ทั้งหลายในปรโลก”

บุญคือบ่อเกิดแห่งความสุข และความสำเร็จในชีวิต และเป็นสิ่งที่ช่วยต่อเติมความปรารถนาให้สมหวังได้ เหมือนใน การเดินทางไกลในภพชาตินี้ เราจำเป็นต้องมีเสบียงติดตัวไป เพื่อหล่อเลี้ยงสังขารให้ดำรงอยู่ได้ การเดินทางไปสู่ปรโลก จำเป็นต้องมีเสบียงคือบุญติดตัวไปด้วย จะได้ช่วยอุ้มชูชีวิตใน สัมปรายภพ ให้พบกับความสุขสวัสดิ์ หรือแม้กระทั่งการบรรลุ



เมณฑก เศรษฐี ผู้ใจบุญ (๑)

๓๘๕

มรรคผลนิพพานต้องอาศัยบุญ บุญบารมีส่งผลให้มีฤทธิ์มีเดช มีอานุภาพ สามารถจัดกิเลสอาสวะทั้งหลายออกจากใจของเราได้

เพราะฉะนั้น บุญ คือเบื้องหลังแห่งความสำเร็จทั้งปวง และยังช่วยชำระใจของเราให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ เป็นเครื่องดึงดูดมหาสมบัติทั้งหลาย การทำบุญเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตเรามาก ถ้าดวงบุญในตัวของเราหมดลง โชคชะตาหรือดวงชีวิตก็พลอยดับวูบลงไปด้วยเช่นกัน แต่หากมีบุญมีบารมีแล้ว ก็สามารถแก้ไขปัญหา และอุปสรรคเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปได้

เหมือนอย่างเรื่องของท่านเมณฑกมหาเศรษฐี ผู้เคยผ่านมรสุมชีวิตชนิดแทบเอาชีวิตไม่รอด แต่เพราะท่านมีใจตั้งมั่นอยู่ในบุญเรื่อยมา เกิดความเชื่อมั่นว่า บุญท่านนั้นเป็นที่พึ่งในโลก ท่านจึงรักการทำบุญยิ่งชีวิต ทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้าย กลับกลายมาเป็นผู้มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย ไม่ว่าจะเป็นภพชาติไม่เคยพลาดจากการได้เกิดในร่มเงาบรรพบุรุษพุทธศาสนา ชีวิตประสบความสำเร็จเรื่อยมา เป็นต้นบุญต้นแบบของชาวโลก ที่ควรศึกษา และยึดไว้เป็นแบบอย่างในการสร้างบารมี

เหตุที่มหาเศรษฐีได้นามว่า เมณฑกะ เนื่องจากว่า



เมื่อนักเศรษฐีผู้ใจบุญ (๑)

๓๕๐

เมื่อท่านแต่งงานมีครอบครัว และย้ายไปลูกบ้านหลังใหม่
แพะทองคำประมาณเท่าช้าง ม้า และโคอุสภะได้ฆ่าแรกแผ่นดิน
เอาหลังคันทันหลังกันผุดขึ้นมาในพื้นที่ประมาณ ๘ กริส อยู่ด้าน
หลังบ้านของท่านเศรษฐีเอง แพะเหล่านี้เกิดขึ้นมาด้วยกำลัง
บุญของท่านเศรษฐี เป็นแพะกายสิทธิ์ที่สามารถนำความ
สมปรารถนามาให้กับเจ้าของ และผู้ที่มาขอสมบัติต่างๆ ได้

ในปากแพะจะมีกลุ่มด้ายอยู่ ๕ สีด้วยกัน เมื่อใคร
ต้องการสิ่งของชนิดไหน ให้ดึงด้ายสีนั้น พอดึงด้ายเส้นนั้นออก
มา สิ่งที่คุณปรารถนาจะออกมาด้วย กลุ่มด้าย ๕ สีที่ลักทอ
เป็นกลุ่มๆ คือ เส้นด้ายสีเขียว สีเหลืองทอง สีแดง สีขาวเงิน
และสีส้ม แต่ละสีักเป็นเชือกเป็นกลุ่มๆ อยู่ในปากแพะ ไม่ได้
ห้อยออกมาข้างนอกอย่างเกะกะ พอดึงจิตอธิษฐานปรารถนา
ในสิ่งใด แพะจะอำปากให้ สมมุติว่าอยากได้ของกิน ต้องดึงด้าย
สีเขียว ของกินจะออกมาทันที อาหารแต่ละชนิดจะออกมาเป็นห่อ
และมีภาชนะใส่อย่างดีอีกด้วย

หรืออยากได้ทองคำเป็นแท่งๆ ต้องดึงเส้นด้ายสีเหลือง
ทอง พร้อมกับตั้งจิตอธิษฐานอยากได้ทองคำไปประกอบสัมมา
อาชีพ ทองคำเป็นแท่งๆ จะไหลออกมาจากปากของแพะทันที
เส้นด้ายสีแดงเป็นจำพวกเสื้อผ้าอาภรณ์ และเครื่องประดับ



เมณฑกเศรษฐีผู้ใจบุญ (๑)

๓๕๑

อยากได้ชุดไหนอย่างไรได้ทั้งนั้น สีขาวเงินจะเป็นเงินแท้ เป็น
กหาปณะ สามารถเอาไปจับจ่ายใช้สอยได้ทันที สีลัมจะเป็น
จำพวกยารักษาโรค รวมทั้งเนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย

แพะทองคำสามารถทำให้ชาวเมืองทั้งเมืองนั้นอยู่
เป็นสุขได้ทั่วหน้า เพราะอาณาภพบุญของท่านเมณฑกเศรษฐี
แพะเพียงตัวเดียวสามารถเลี้ยงคนได้ทั้งเมือง เลี้ยงคนได้ทั้ง
ชมพูทวีป ใครอยากได้อะไรไปอธิษฐานเอาตามกำลังบุญของตัวเอง
ไม่ต้องเข้าคิวรอให้เสียเวลา เพราะแพะกายสิทธิ์ของท่าน
เศรษฐีมีเป็นฝูงๆ และมีขนาดต่างๆ กัน ทำให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
เศรษฐีจึงปรากฏนามว่าเมณฑกเศรษฐี เพราะมีแพะกายสิทธิ์
ทองคำ แต่กว่าจะมีวันนี้ได้ ขอให้ได้หันมาศึกษาประวัติชีวิตอัน
ดงามในภพชาติอดีตของท่านกันดูเถิด

*เรื่องของท่านมีอยู่ว่า ย้อนหลังจากนี้ไปหนึ่งแสนกับ
พระพุทธรูปเจ้าทรงพระนามว่า วิปัสสี เสตัจจุบัตติขึ้น ในภพชาตินั้น
เศรษฐีเป็นหลานของกุกุมพิชื้อ อวโรหะ ส่วนตัวเองก็มีชื่อว่า
อวโรหะ ซึ่งมาพ้องกับชื่อของลุง ในสมัยนั้น ตัวของลุงปรารถนา
จะสร้างพระคันธกุฎีถวายแด่พระบรมศาสดา หลานชายได้ยิน



เมณฑกเศรษฐีผู้ใจบุญ (๑)

๓๕๒

ชาวนั้น เกิดมีจิตเลื่อมใส อยากขอบริจาคเงินร่วมบุญกับลุงของตนด้วย แต่เศรษฐีผู้เป็นลุงอยากได้บุญคนเดียว เพราะเห็นว่าตัวเองมีเงินทองมาก ไม่จำเป็นต้องอาศัยเงินของหลาน และอยากให้การถวายกุฏิครั้งนี้เป็นชื่อของตัวเองเท่านั้น จึงปฏิเสธความปรารถนาดีจากหลานชาย

ฝ่ายหลานชายเป็นผู้มีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยไม่แพ้ผู้เป็นลุง จึงคิดว่า “เมื่อลุงสร้างคันธกุฏิในที่ตรงนี้แล้ว เราควรสร้างศาลารายล้อมรอบพระคันธกุฏิอีกทีหนึ่ง” จึงไปเข้าเฝ้าเพื่อทูลขอพระบรมพุทธานุญาตด้วยตัวเอง เมื่อได้รับพุทธานุญาตแล้ว ก็เกิดความปิติดีใจที่จะได้รับบุญพิเศษในครั้งนี้ รีบกลับไปบ้าน ให้คนใช้ข้าทาสบริวารนำเครื่องไม้มาจากป่า ให้ทำเสาพิเศษกว่าเสาไม้ธรรมดา คือ เสาต้นหนึ่งบุด้วยทองคำ ต้นหนึ่งบุด้วยเงิน ต้นหนึ่งบุด้วยแก้วมณี ให้ทำช่อ บานประตูปานหน้าต่าง กลอน เครื่องมุง และอิฐทั้งหมด บุด้วยรัตนชาติ ชนิดต่างๆ ให้ทำศาลารายสำเร็จด้วยรัตนะ ๗ ประการ

บริเวณตรงเบื้องบนของศาลารายได้ให้สร้างจอมยอด ๓ ยอด ที่สำเร็จด้วยทองคำสีสุก เป็นแท่งแก้วผลึก และแก้วประพาฬ จากนั้นหลานชายให้สร้างมณฑปประดับด้วยแก้ว ตรงกลางศาลารายให้ตั้งธรรมาสน์ไว้ เพื่อเป็นที่แสดงธรรมของพระธรรมกถึก ทำธรรมาสน์นั้นสำเร็จด้วยทองคำสีสุก เป็นทอง



เม ณฑก เศรษฐี ผู้ใจบุญ (๑)

๓๕๓

แห่งสุกปลั่ง สว่างไสวกว่าทุกที่ในบริเวณศาลารายแห่งนั้น แม่แคว
๔ อันก็เป็นพื้นทองคำทั้งหมด จากนั้นให้แกะสลักแพะทองคำ ๔
ตัว ตั้งไว้ได้เท่าทั้ง ๔ ของอาสนะ

นอกจากนี้ยังให้แกะสลักแพะทองคำอีก ๒ ตัว ตั้งไว้ได้
ตั้งสำหรับรองเท้า แกะสลักแพะทองคำ ๖ ตัว ตั้งแวดล้อมมณฑป
ให้ถักธรรมาสน์ด้วยเชือกเส้นเล็กสำเร็จด้วยด้ายก่อน แล้วจึงให้
เอาทองคำถักทอเป็นเชือกเส้นเล็กๆ แทนเส้นด้าย ด้านบนให้
เอาแก้วมุกตามาร้อยเป็นเชือก ตรงพนักพิงของธรรมาสน์ให้ทำ
ด้วยไม้จันทร์หอม ครั้นสร้างศาลารายสำเร็จเรียบร้อยแล้ว ได้
ถวายสังฆทานแด่พระบรมศาสดาพร้อมด้วยภิกษุ ๖ ล้าน ๘
แสนรูป ได้กล่าวถวายศาลารายด้วยจิตที่เลื่อมใสในมหาทาน
ด้วยบุญนั้น ทำให้ท่านได้สวรรค์สมบัติ และมนุษย์สมบัติเรื่อยมา
ในภพที่นี้ ก่อนที่จะได้เกิดมาเป็นเมณฑกเศรษฐี ท่านได้สั่งสม
บุญพิเศษอะไรไว้อีก คราวหน้าเราจะมารับฟังกัน โดยหลวงพ่อก
จะนำมาเล่าให้ได้ทราบกันต่อไปตามลำดับ

จากที่ยกมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าผู้มีบุญมีปัญญาทั้งหลาย
จะสอนตัวเองได้ คือ สอนตัวเองว่าทำอะไรจึงจะมีโอกาสได้
ทำบุญ จะแสวงหาบุญ เพราะรู้ว่าบุญจะส่งผลเป็นความสุข
และความสำเร็จไปทุกภพทุกชาติ และไม่มัวแสวงสุขเพียงภพ
ชาติเดียวเท่านั้น เมื่อรู้ว่าเนื่อบุญเป็นทางมาแห่งบุญอยู่ตรง



เมธชกเศรษฐี ผู้ใจบุญ (๑)

๓๕๔

ไหนจะรีบทำ พอรู้ว่าจะได้บุญใหญ่ด้วยวิธีการใด ทุ่มเทใจทำลง
ไปอย่างเต็มที่ โดยไม่มีความรู้สึกเสียดายทรัพย์เลย ยิ่งมีทรัพย์
และมีศรัทธามากเท่าไร ยิ่งทุ่มเทใจมากเท่านั้น เมื่อผลบุญ
บังเกิดขึ้น ก็ส่งผลเป็นอัศจรรย์ ดังที่หลวงพ่อดำนำเรื่องของ
ท่านเมธชกเศรษฐีมาเล่าให้ฟัง เพราะฉะนั้นขอให้ทุกท่านหมั่น
ทุ่มเทสร้างบุญบารมีให้เต็มที่เถิด บุญนี้จะเป็นที่พึงให้กับตัวเรา
และมวลมนุษยชาติทั้งหลายจนกว่าจะบรรลुถึงจุดหมายปลายทาง
เข้าสู่พระนิพพานกันที่สุดในที่สุด

